

Remiss av SOU 2023:2 Delbetänkande En inre marknad för digitala tjänster - ansvarsfördelning mellan myndigheter

5.2.2 Överväganden rörande skyldigheter knutna till vissa rättsområden eller myndighetsuppdrag.

Huvudsaklig fördelning

Konsumentverket

Konsumentverket delar utredningens bedömning att det är viktigt och värdefullt att ta till vara på myndigheters kompetens och kunskap inom deras respektive sakområden.

Att en bestämmelse har ett konsumentintresse och indirekt syftar till att förbättra skyddet för konsumenter innebär dock inte per automatik att det ryms inom Konsumentverkets kompetensområde och att det finns synergier med befintlig tillsynsverksamhet. Så är till exempel fallet med bestämmelser som reglerar förhållandet mellan två näringsidkare, även om det i slutändan kan handla om regler som får konsekvenser för konsumenterna.

Detaljerad fördelning av ansvarsområden

I huvudsak sammanfaller de artiklar som föreslås falla under Konsumentverkets tillsynsansvar med verkets generella ansvarsområde och Konsumentverket tillstyrker därför förslaget om fördelning av tillsynsansvar gällande artiklarna 25, 26.1, 26.3, 27 och 28.2. När det gäller följande artiklar ser dock verket betydande utmaningar med det föreslagna tillsynsansvaret.

Artikel 30

Konsumentverket kan konstatera att bestämmelsen om näringsidkares spårbarhet är avvikande från de regler som verket har tillsynsansvar över idag. Bestämmelsen är av näringsrättslig karaktär och uppställer krav på

leverantören av förmedlingstjänsten i dess förhållande med näringsidkaren som säljer på plattformen. Med undantag för punkt 7 bedöms därför artikeln ligga utanför myndighetens befintliga verksamhetsområde.

Artikel 31

Även artikel 31 är av näringsrättslig karaktär och ställer upp krav på en plattformstjänstör för att denne ska få utöva sin tjänsteverksamhet och syftar till att näringsidkare som säljer på plattformen, genom plattformens design, ska kunna uppfylla vissa informationskrav. Om Konsumentverket tilldelas tillsynsansvaret är det Konsumentverkets bedömning att myndigheten kommer behöva kännedom om alla produktspecifika informationskrav och märkningar som kan träffas av bestämmelsen, något som kräver kompetens som Konsumentverket inte besitter i dagsläget.

Artikel 32

Konsumentverket konstaterar att även artikel 32 är av näringsrättslig karaktär och att det dessutom är svårt att överblicka omfattningen och genomslaget av artikeln. Konsumentverket är en av många marknadskontrollmyndigheter i Sverige och har ett begränsat marknadskontrollansvar och skulle, i likhet med de flesta andra myndigheter, ha svårt att bedöma olagligheten för olika varor. Dessutom verkar det saknas ett system för hur den behöriga myndigheten ska få kännedom om att det förekommer olagliga varor på plattformarna. Det finns två produktsäkerhetssystem – ICSMS och Safety Gate RAPEX – där marknadskontrollmyndigheter kan få kännedom om att en annan marknadskontrollmyndighet har vidtagit en viss åtgärd, till exempel återkallat en produkt. ICSMS och Safety Gate RAPEX skulle kunna vara två av flera lämpliga källor för att i alla fall ge en indikation om att en vara är olaglig. Systemen täcker dock inte alla olagliga varor på marknaden

8.2.1 Ekonomiska konsekvenser för samordnare för digitala tjänster och behöriga myndigheter

Bedömning

Konsumentverket

Det föreslagna tillsynsansvaret kommer, precis som utredningen belyser, kräva ökade resurser. Som det tidigare har konstaterats är artiklarna 30–32 av annan karaktär än de regler Konsumentverket har tillsynsansvar över idag och artiklarna 31–32 kan komma att kräva kunskap om olika former av olagligt innehåll och informationskrav.

Utöver tillsynsansvaret följer även andra uppgifter som till exempel att via sin samordnare involveras i undersökningar och att bistå kommissionen på olika sätt. Detta är nya uppgifter för Konsumentverket som är mycket svåra att

bedöma omfattningen av, även om de sannolikt inte kommer att vara så resurskrävande.

Omfattningen av ovan nämnda uppgifter beror bland annat på hur många leverantörer av förmedlingstjänster eller rättsliga företrädare som är etablerade i Sverige vilket gör det svårt att beräkna resursbehovet. Det är dock Konsumentverkets bedömning att det kommer krävas en resursförstärkning med mer än de 2 miljoner som föreslås i utredningen. Med beaktande av de osäkerheter som lyfts ovan och också i betänkandet gör Konsumentverket bedömningen att en resursförstärkning med 4 miljoner kronor behövs för det ökade tillsynsansvaret.

Detta yttrande har beslutats av avdelningschef Joachim Allard. I handläggningen har också föredragande jurist Cecilia Norlander deltagit.

.....
Joachim Allard
Beslutande

.....
Cecilia Norlander
Föredragande